

Vejledning til Selvstyrets bekendtgørelse nr. 16 af 12. november 2010 om beskyttelse og fangst af sæler.

Formålet med vejledningen:

Vejledningen er udarbejdet som hjælpemiddel for kommunerne og andre brugere af bekendtgørelsen. Nærværende bekendtgørelse indfører en del skærpelser af de hidtidige regler med henblik på en bedre beskyttelse af sæler og naturen i forbindelse med fangstvirksomhed. Hensigten med vejledningen er derudover, at gøre bekendtgørelsen mere brugervenlig i forhold til både den enkelte brugerne og forvaltningen, som til daglig administrerer de enkelte bestemmelser deri. Vejledningen skal anses som en del af forarbejderne til bekendtgørelsen og anses som en orientering om bestemmelsernes indhold og baggrund samt tjene som fortolkningsbidrag. Vejledningen er ikke retligt bindende. Når der i vejledningen står "Departementet" menes der Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og med "Medlemmet af Naalakkersuisut" menes Medlemmet af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

© Leif Fontaine

Indholdsfortegnelse

Begrundelse for vejledning	1
Indholdsfortegnelse.....	2
§ 1	3
§ 2	3
§ 3	3
§ 4	4
§ 5	4
§ 6	5
§ 7	5
§ 8	5
§ 9	6
§ 10	6
§ 11	6
§ 12	6
§ 13	7

§ 1

Stk. 1-2: Bekendtgørelsen gælder i Grønland indenfor det grønlandske land- og fiskeriterritorium. Bekendtgørelsen vedrører både beskyttelse og fangst af sæler, og indeholder dermed både fredningsbestemmelser samt bestemmelser om jagt på sæler.

Stk. 3: Der er gældende bekendtgørelser for Nationalparken (Bkg. nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland) og Naturreservatet i Melville Bugten (Bkg. nr. 21 af 17. maj 1989 om naturreservatet i Melville Bugt, en revidering af denne bekendtgørelse er per januar 2010 under udarbejdelse i Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø). Denne bekendtgørelse gælder sideordnet med de to andre bekendtgørelser. Der kan derudover være fastsat yderligere regulering via kommunale vedtægter, jf. hjemmelen hertil i § 9.

§ 2

Denne bestemmelse afgrænser kredsen af jagtberettigede personer i forhold til øvrige ved, at fastsætte betingelser for medlemskab af denne personkreds. Bestemmelsen foreskriver, at kun personer med gyldigt jagtbevis eller personer, som har tilladelse til betalingsjagt må udøve sælfangst i Grønland. Der er gældende bekendtgørelser for indehavere af erhvervsjagtbeviser (Bkg. Nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser), indehavere af fritidsjagtbeviser (Bkg. Nr. 21 af 28. november 2003 om fritidsjagtbeviser) og betalingsjagttegn (Bkg. Nr. 22 af 19. august 2002 om betalingsjagt og -fiskeri).

Ved betalingsjagt forstås fritidsjagt, hvorved man betaler gebyr for at få en særlig tilladelse til jagt på beskyttede dyrearter, som ellers er fredet eller på anden vis reguleret i lovgivningen, jf. § 8 i Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt. Det er typiske personer, som hverken har fritids- eller erhvervsjagtbevis, som tildeles denne form for særlige tilladelse, herunder turister ifølge bemærkningerne til lovforslagets § 7.

§ 3

Stk. 1: Som udgangspunkt er samtlige sæler jagtbare overalt i Grønland. Fangstvirksomhed må dog kun foretages efter de i bekendtgørelsen foreskrevne metoder og indenfor den fastsatte jagttid (dvs. udenfor de fastsatte fredningstider), jf. §§ 3-6.

Stk. 2: Ved "unger" forstås sæler, der er i afhængighedsforhold til moderen. Det afgørende er således, om ungerne er sammen med deres mor. Det er både hunner i følgeskab med unger samt ungerne, der er totalfredet.

Stk. 3: Unger af grønlandssæl, remmesæl og ringsæl fødes med hvid pels, såkaldt lanugohår. Fangst må først påbegyndes, når denne pels er skiftet eller som foreskrevet i stk. 2 efter endt dieperiode.

Stk. 4-5:

Fredning af spættet sæl og gråsæl på grønlandske land- og fiskeriterritorium er pr. 1. december 2010 total, og totalfredningen opretholdes, indtil ny biologisk viden gør fredningen unødvendigt.

§ 4

Stk. 1: Ulovlig fangst skal afleveres til Grønlands Naturinstitut, Boks 570, 3900 Nuuk via kontakt med Departementet, der videregiver henvendelsen til Grønlands Naturinstitut. Grønlands Naturinstitut betaler omkostningen ved forsendelsen efter aftale med fangeren.

Stk. 2-3:

Der kan forekomme sæler, som er mærket med satellit- eller radiosender (eller eventuelt luffemærke) i forbindelse med videnskabelige undersøgelser, og det er derfor vigtigt, at mærke m.v. afleveres, således at myndigheden, der forestår undersøgelserne, får besked. Denne bestemmelse forskriver, at ifald man kommer til at nedlægge en sæl med transmitter eller mærke, skal senderen/mærket med de i bestemmelsen nævnte oplysninger afleveres til Grønlands Naturinstitut. Grønlands Naturinstitut betaler omkostningen ved forsendelsen efter aftale med fangeren.

§ 5

Muligheden for en Naalakkersuisut beslutning om indførelse af kvoter på sæler er af hensyn til, at fangsten skal ske på et bæredygtigt grundlag og som en sikring af bestandenes størrelser.

På grundlag af den seneste biologiske rådgivning fra Grønlands Naturinstitut, fastsættes der "åbne kvoter" på fangst af grønlandssæl, klapmys, ringsæl og remmesæl. Begrundelsen for de åbne kvoter er, at det forventede fangsttryk forventes indtil videre at ligge indenfor rammerne af bæredygtig resurseudnyttelse.

Stk. 1: Naalakkersuisut fastsætter kvoten, ligesom tilfældet er med kvoter for nar- og hvidhval. De hensyn, Naalakkersuisut ved beslutningen om kvoternes størrelse skal varetage, er de til enhver tid indgåede internationale aftaler, den biologiske rådgivning og brugerviden. Brugerviden skal forstås bredt og omfatter bl.a. informationer fra borgerne. Kvoten skal forinden vedtagelse forelægges Fangstrådet til høring. Bestemmelsen følger Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om jagt og fangst § 2, stk. 3 og 4 hvoraf fremgår, at i forbindelse med administration af fangst- og jagtforhold skal der lægges vægt på inddragelse af fanger- og brugerviden udmøntet blandt andet via relevante hovedorganisationer samt Fangstrådet, og at Naalakkersuisut kan fastsætte yderligere bestemmelser om inddragelse af fanger- og brugerviden i forbindelse med administrationen.

Stk. 2: Kvoten kan begrænses indenfor køn, alder eller indeles i mindre kvoter. Der kan foretages en begrænsning, således at fangst kun må foretages på det ene køn, indenfor bestemte aldersgrænser og/eller indeles i mindre kvoter. Jagttiden fremgår af stk. 4.

Stk. 3: De tilladte kvoter og de vilkår, som fastsættes i forhold til disse, offentliggøres før begyndelsen af hver jagtperiode. Oplysningerne er offentligt tilgængeligt på Grønlands Selvstyres officielle hjemmeside (www.nanoq.gl) og via pressemeddelelser.

Stk. 4: Angiver fangstperioden for hele Grønland.

§ 6:

Stk. 1: Der må ikke under fangsten eller som befordring til og fra fangstområdet anvendes fly, helikoptere, motordrevne køretøjer (herunder snescootere). Bestemmelsen tager hensyn til, at fangsten skal foretages på traditionel vis, hvilket forstås som en en-mands aktivitet, hvor der fanges enkelte sæler per dag. Hensigten bag bestemmelsen er desuden hensynet til mindst mulig forstyrrelse i naturområdet. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt § 3, stk. 3, hvori definitionen af "fartøj" og "køretøj" er angivet til "ethvert transportmiddel til vands eller lands der benyttes i forbindelse med fangst, jagt og fiskeri eller som transportmiddel til og fra fangstområdet".

Stk. 2: Der er dog mulighed for at anvende snescooter på havis og i tilladt transport-korridorer for fragt af fangst med undtagelse af uuttoq-fangsten, der er fangst i foråret på havisen af sæler ved deres åndehul. Af andre typer af fangstmetoder kan nævnes åbent-vandfangst, hvor sælen skydes fra hurtigt sejlene jolle, garnfangst og iskantfangst.

Stk.3: Bestemmelsen bygger på hensynet til, at dyret ikke må lide unødigt, jf. også Dyreværnslovens § 1. Kravet om anvendelse af riffelammunition med en anslagsenergi på 100 meters afstand E_{100} på mindst 160 J betyder, at det er tilladt at anvende kaliber .17 HMR, samt .22 magnum og større/kraftigere kaliber til fangsten. Desuden er glatløbet haglgevær med minimum kaliber 20 tilladt at anvende til fangsten. Disse må ikke være hel- eller halvautomatisk. Det er op til den enkelte fanger at vælge ansvarlig ammunition. Der er ikke medtaget en bestemmelse om, at en bestemt ammunitionstype skal anvendes under hensyn til, at der sker en stadig udvikling på markedet, og at det er hensigten, at der altid skal anvendes den bedst mulige ammunition for den enkelte fanger, således at sælen lider mindst muligt. Kravet om at hel- og halvautomatiske rifler ikke må anvendes skal læses i sammenhæng med Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt § 9, stk. 1.

Stk.4-6: Hensigten med bestemmelsen er primært at beskytte eksistensgrundlaget om vinteren for befolkningen i de nordlige og østlige distrikter af Grønland, hvor der primært fanges ringsæler i mørkeperioden. Garnfangst er eneste mulige fangstmetode i denne del af Grønland. Den specificerer garntypen, og vigtigheden af mærkning samt optagning af garnet efter fangstens afslutning. Kommunalbestyrelsen kan udstede kommunalvedtægter med nærmere retningslinjer for udførelsen af denne fangsttype jf. § 12.

§ 7:

Stk. 1: Denne bestemmelse bygger på hensynet til en bæredygtig udnyttelse af sælen, hvilken vil sige fuld udnyttelse af sælen. Skal sikre, at så meget af den nedlagte sæl som muligt anvendes og ikke blot efterlades, derfor er det efter bestemmelsen ulovligt at efterlade afskindede kroppe af sæler; disse og øvrige ubrugelige rester skal enten deponeres eller bortkastes, inden fangstpladsen forlades.

Stk. 2: Såfremt et kødd Depot er nødvendigt, skal dette anmeldes til den lokale jagt- og fiskeribetjent.

§ 8:

Stk.1: Det er afgørende for, at jagten sker på et bæredygtigt grundlag, at fangsten indberettes til *Piniarneq* via årsregistreringsskemaet. Kravet til at aflevere fangstregistreringsskemaet fremgår af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser § 10 og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 28. november 2003 om fritidsjagtbeviser § 8. Fangsten indgår dermed i statistikken over al fangst i Grønland. Disse tal anvendes også i internationale sammenhænge i forbindelse med vurderinger af bestandsstørrelser, fangsttryk og geografisk fordeling.

Formålet med fangstrapporteringssystemet igennem *Piniarneq* og jagtbevissystemet er en kortlægning af landets fangstmæssige ressourcer, med henblik på forbedret forvaltning af ressourceudnyttelsen samt videnskabelig bearbejdning af de indsamlede data.

Stk.2 -3: Bestemmelserne har til formål at virkeliggøre opnåelsen af de mål, som *stk.1* forfølger ved hjælp af de til bestemmelserne knyttede metoder, pålæg og anvisninger.

§ 9:

Stk. 1: Idet beskyttelse af alle fangst dyr har høj prioritet, skal al immobilisering og mærkning godkendes af Medlemmet af Naalakkersuisut, på nær når dette udføres af Grønlands Naturinstitut. Medlemmet af Naalakkersuisut og dermed Departementet orienteres på denne måde løbende om videnskabelige undersøgelser, der foretages mht. sæler. Bestemmelsen bliver fx aktuel, når biologer laver undersøgelser, hvor bedøvelse er nødvendigt i udførelsen af arbejdet, f.eks. når sæler skal mærkes og på anden vis udsættes for biologisk og miljømæssig undersøgelse.

§ 10:

Ej heller må sæler holdes i fangenskab uden en tilladelse fra Medlemmet af Naalakkersuisut. Denne bestemmelse skal ses i lyset af dyreværnsloven og sigter på beskyttelsen af landets sælbestand mod såvel mishandling af forskellige art som groft kommerciel eller lignende udnyttelse heraf.

§ 11:

Med to totalfredede sælarter er det nødvendigt at kontrollere en eventuel udførsel af levende sæler eller dele og produkter heraf, hvad enten disse er til videnskabelige, undervisningsmæssige eller kulturelle formål, vil de kræve en forudgående tilladelse fra Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Undtagen er dog hele eller dele af skind, der anvendes til den grønlandske nationaldragt. I forbindelse med udførsel af sælprodukter fra Grønland bør man være opmærksom på lovgivningen i det land eksporten / udførslen er til, da bl.a. Den Europæiske Union har stram mærkningslovgivning på dette område per 20. august 2010 jf. forordning (EF) nr. 1007/2009 og (EF) 737/2010 om placering af sælprodukter på EU's fællesmarked.

§ 12:

De natur- / områdefredningsregler indeholdt i denne bekendtgørelse skal blot anses for minimumskrav, der stilles til forfølgelsen af bekendtgørelsens overordnede formål. Den enkelte kommune eller flere kommuner i fællesskab bemyndiges derfor af § 8, stk.1 - 3 i ovennævnte landstingslov til, ved vedtægt, at opstille strengere reguleringer og krav om områdefredning af spættet sæl, og om anvendelse af sælgarn, jf. nærværende bekendtgørelses § 6, stk. 4, samt udstede retningslinjer for udøvelse af jagten i visse områder indenfor kommunen. Kommunalbestyrelsen kan således fastsætte yderligere reguleringer samt udstede retningslinjer for udøvelse af jagten i visse områder inden for kommunen. Der kan være særligt følsomme områder, hvor fx jagtmetoden skal skærpes, eller der skal tages særlige hensyn til omgivelserne. De kommunale vedtægter skal stadfæstes af Medlemmet af Naalakkersuisut.

§ 13:

Denne bestemmelse sigter på en pragmatisk administration af nærværende bekendtgørelse ved at bemyndige Departementet til at dispensere fra de enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen. Betingelserne herfor er, såfremt dispensationen i det konkrete tilfælde er nødvendigt af hensyn til foretagelse af videnskabelige undersøgelser eller undersøgelser af landets levende ressourcer. Som eksempel på de situationer, hvorunder en dispensation kan gives anviser bemærkningerne til lovforslagets § 11 de tilfælde, hvor der er behov for, at afgøre om de hidtidige fangstmetoder og udstyr er hensigtsmæssige som aflivningsmetode eller udstyr. Det andet eksempel, der fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 11 er, at der kan dispenseres fra de enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen, når der foretages fangst af dyr som led i en kortlægning af landets fangstmæssige resurser.

Bestemmelsen skal læses i overensstemmelse med Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 § 11. I dispensationstilfælde bør Grønlands Naturinstitut, forinden dispensation gives, høres om deres vurdering af sagen.

§ 14:

Paragraffen omhandler straffen for overtrædelse af de deri nævnte bestemmelser i bekendtgørelsen. Ved overtrædelse af de nævnte bestemmelser kan lovovertræderen idømmes bøde. Jf. stk. 1 kan konfiskation også forekomme. Konfiskation sker med hjemmel i Kriminallovens regler.

Såfremt stadfæstede kommunale vedtægter, der er udstedt i medfør af bekendtgørelsen, indeholder regler om at overtrædelse af vedtægterne medfører bøde og konfiskation, er der mulighed herfor. Der skal i vedtægten være en regel herom.

§ 15:

Stk. 2: Landsrådsvedtægt af 31. august 1959, stadfæstet den 12. februar 1960, om fredning af spraglet sæl ophæves samtidig med ikrafttrædelsen af denne bekendtgørelse.

Stk. 3-4: De i medfør af Landsrådsvedtægt af 31. august 1959 om fredning af spraglet sæl samt øvrige stadfæstede kommunale vedtægter eller udsendte skrivelser forbliver i kraft i det omfang, de fastlægger yderligere betingelser for fangsten, indtil de ophæves ved en ny kommunal vedtægt. Disse ophæves dog uden nærmere varsel senest d. 31. december 2014. Eftersom der er kommet nye kommuner, bør alle kommuner udarbejde nye kommunale vedtægter om sælfangst.

Bekendtgørelsen træder i kraft 1. december 2010.